

U potrazi za Istinom

Analiza

Politika

Preled

DUGO SKRIVAN ZLOČIN: Njemački vojnici živi zazidani na otoku Rabu

Objavio Miroslav - 22/10/2017

🗨️ 0

Heute auf Seite 3: Masaryk, Benesch und die Deutschen

Das Ostpreußenblatt

UNABHÄNGIGE WOCHENZEITUNG FÜR DEUTSCHLAND

Jahrgang 36 — Folge 27

Erstausgabe wöchentlich
Dienstagmorgen, 6. Juli 1985

6. Juli 1985

Leitungsverantwortung: Oskar von
Falkenberg, 2008 Hamburg 11

C 5524 C

Kriegsgefangene:

Deutsche Soldaten lebend eingemauert

Das Massengrab auf der Adria-Insel Rab

Jugoslawen gehört zu den bevorzugten Militärrufen deutscher Ulfaher. Ein großer Teil des Landes, namentlich die Gegend, an deren Badestrände Tübingen bietet, leben von Fremdenverkehre. Hierzu gehört nicht zuletzt die Adria-Insel Rab, die insbesondere, als ein von Römern begründet und mit einem Seeburgweingarten ausgestattet, von deutschen Touristen besucht wird. Dieses wird als kleines Hotel das „Jugoslaw“ empfunden.

Auf die Umgebung dieses Hotels „Jugoslaw“ weist — wie ein weiterer Bonner Informationsdienst zu berichten weiß — jetzt ein heute in Kanada lebender Ex-Partisan Tibos hin, der, wie er erklärte, sich dem Ende des Zweiten Weltkrieges, im Mai 1945, Augenzeugen eines der schrecklichsten Nachkriegsverbrechen wurde. Denn auf Rab, das in den letzten Kriegsjahren, nach der italienischen Kapitulation, von deutschen Truppen besetzt war, strickten damals 3500 deutsche Soldaten die Waffen,

aber blieben steinmür während der kurzen Gedenkminuten demonstration in ihrem Axten sitzen.

Sie haben natürlich erst recht kein Interesse, sich zu einem Kriegsverbrechen — begangen nach Kriegsende — zu bekennen und lassen lieber Fiktion über das Massengrab von Rab wachen. Wie wir uns hoffen, daß sich wenigstens deutsche Touristen finden, die dort einen Baumstumpf niederlegen, wo 3000 wehrlose deutsche Soldaten eingemauert wurden.

Aber dabei darf es keinesfalls bleiben: Die deutschen Ulfaher sind für Jugoslawen eine Diversionenstrategie besonderer Qualität, außerdem erwartet dieses Land von der Bundesrepublik Deutschland wirtschaftliche Hilfe.

Immer wieder wird auch von Bonner Politikern von im deutschen Namen begangenen Verbrechen Eingewissen; keiner anderen am Zweiten Weltkrieg beteiligten Nation fällt es

1945: Die Insel Rab lockte hitlerzeitliche wehrmachtliche Deutsche an die Dalmatienküste.

Mnogo je skrivenih masovnih grobišta partizana diljem Hrvatske, Slovenije, BiH, Vojvodine pa sve do Makedonije čiji svjedoci odavno počivaju na "onome svijetu", i sa kojima je umrla istina o mjestima pogubljenja i počinocima.

Mnogi su umrli sa velikim križem na duši znajući za strašne egzekucije zarobljenika nakon njihove predaje i okončanja rata. Ali u vrijeme Titove diktature samo su rijetki i izuzetno hrabri progovarali o tim i takvim zločinima partizana, dok je velika većina šutjela, no bilo je i onih kojima savjest nije dopuštala da krenu na "onaj svijet" a da istinu ne kažu. Tako je sada već davne 1985. godine., to učinio jedan od partizana koji je bio očevidac strašnog zločina na otoku Rabu. Pošto ovu vijest do sad nije prenio niti jedan hrvatski medij a da ne bi bilo zaboravljeno donosimo cijeli prijevod članka o ovome zločinu iz Njemačkog tjednika „Das Ostpreußenblatt“.

Prevedeni članak:

Jugoslavija je omiljena destinacija mnogih njemačkih turista. Dio te zemlje, posebno područja s morskim plažama, živi od turizma. Ovdje svakako spada i otok Rab, kojega su izgradili stari Rimljani i zbog čijih brojnih privlačnih lokaliteta ovaj otok posjećuju i brojni Nijemci. Kao najbolji na otoku, Nijemcima se obično preporuča hotel „Imperijal“.

Kako javlja jedan seriozni bonnski izvor, pozivajući se na jednog bivšeg Titovog partizana koji sada živi u Kanadi, a koji tvrdi da je po svršetku 2. svjetskog rata, u svibnju 1945. godine bio očevidac strašnog zločina, koji se dogodio u neposrednoj blizini hotela „Imperijal“. Rab je nakon kapitulacije Italije (rujan 1943., op. prev.), okupiralo 3.500 njemačkih vojnika, koji su tamo na kraju rata i položili oružje.

O njihovoj sudbini pripovijeda bivši partizan: „**Njemački ratni zarobljenici su zlostavljani i mučeni na sve moguće načine. Potom su odvedeni u bunker koji potječe iz Kraljevine Jugoslavije, s rukama vezanim žicom na leđima. Zazidali su ulaz u bunker, kojeg su onda i zabetonirali. Tako su pomrli svi njemački vojnici, u ogromnoj plinskoj komori. Njihova grobnica se nalazi na malenom brežuljku, u međuvremenu obraslom borovom šumom, u neposrednoj blizini hotela „Imperijal“. Nakon toliko godina, držim svojom dužnošću progovoriti i podsjetiti na ovaj zločin, koji još nema svoje ime. Trebalo bi osnovati međunarodno istražno povjerenstvo, koje će otvoriti grobnicu, i utvrditi istinu o ovome strašnom zločinu. Obavijestite o ovome njemačku javnost!**“

Ovu obvezu informiranja rado prihvaćamo, pogotovu stoga što masovni mediji, iako su zasigurno o ovome slučaju obaviješteni, o njemu nisu donijeli niti riječi.

Poznato je da Jugoslavija pripada rijetkim zemljama koje ne dopuštaju brigu o grobljima palih neprijateljskih vojnika. Kada je Savezni kancelar Kohl nedavno bio u posjetu Jugoslaviji, odveden je na jedino vojničko groblje, uređeno za „diplomatske svrhe“, na kojem su pokopani i njemački vojnici, poginuli u – Prvom svjetskom ratu. Jugoslavenski domaćini, među njima i aktualni jug. veleposlanik u Bonnu, odbili su Kancelara pratiti pri polaganju vijenca i kratke minute šutnje, već su demonstrativno ostali sjediti u svojim autima.

Oni naravno nemaju interesa priznati svoje ratne zločine, počinjene nakon svršetka rata, već radije puštaju da na grobnici na otoku Rabu naraste borova šuma. Želimo se nadati, da će se naći bar poneki njemački turist, koji će položiti barem mali struk cvijeća tamo gdje su 3.500 njemačkih vojnika – živi zabetonirani.

Ovako stanje ne smije potrajati: njemački turisti su za Jugoslaviju posebno kvalitetan izvor deviznih priliva, a osim toga ta zemlja od Njemačke očekuje i gospodarsku pomoć. Svako malo njemački političari ukazuju na zločine počinjene u njemačko ime; međutim nijednoj drugoj naciji koje su sudjelovale 2. svjetskom ratu ne pada na um, priznati zločine počinjene nad Nijemcima. Ovdje nam je jedan bivši Titov partizan iscrpno opisao monstruozi zločina nad njemačkim ratnim zarobljenicima, počinjen nakon rata. Smatramo da organizacije za zaštitu ljudskih prava trebaju reagirati, a Savezna Vlada ne smije spoznaju o ovome strašnom zločinu tek samo uzeti k znanju, nego se mora potruditi i verificirati navode i optužbe o ovome zločinu, o kojemu nam svjedoči bivši Titov partizan. Zločin nad bespomoćnim njemačkim ratnim zarobljenicima ne smije se „u interesu dobrih odnosa“ izgubiti u nekoj ladici zaboravljenih akta.

Hans Rank

Članak je preuzet iz tjednika „Das Ostpreußenblatt“ („Istočnopruski List“ – nezavisni tjednik za Njemačku) broj 27/85 – Vedran.P/komunistickizlocini.net